

1582. Jaen Nas förfärdiga både kräpne
och Sjal: Heltett. En del påstå, att
? människan är sjelf sin värsta fiende.
Detta kan visserligen vara en gottiga
grund, om man människan sjelf me
nas dett samma, som Egoismen eller
sjelfvissheten, vilken är människan
värsta fiende, om med denna sjelf
het, är kräpne hos alla fiender. Så
Christi färd: Men Egoismen, är en
del af Djävulens mäkt: människan
och kan således icke vara människa
sjelf: Sjelfvissheten kan icke vara
den nya människan, som måste
förneka sig Sjelf.

1583. Om nu den nya människa
måste frukta för den gamla människa
Sjelfvissheten, tycker dett likväl vara
kräpne, mening, att den som kan
förgöra både kräpne och Sjal: Helt
ett är en fräga mäkt, Anten
gen Gud eller den onde Anden.
Alla som stå under dagen, tyda fö
renande öfver pråk fä, att dett är
Gud, som kan förgöra både kräpne
och Sjal: Heltett. Men dett finns
fä många andra Bibelspråk, som
visa, att Gud icke vill förgöra na
gon människa, kräpne och Sjal.

i Heltett: och i Allmän het, när
dett: Bibeln på fä många ställen tala
om Guds frukten, fä Menas dermed
icke den tråkiga frukten, som
lägsner människan ifrån Gud, utan
den beröfva vördnaden, som måste
föra människan närmare till Gud: i
alla fall är frukten för Gud, från
rättfärdighet, alltid bättre, än ingen
frukten: ty den som ingen frukten kan
marken för Gud eller djävulen, måste
vara sjelf mäktigare än både: D. v. Ego
ismen, är far en färd människa stän
de, kräpne.

1584. Dett är således ingenting and der
vill, att en människa frukter för
Gud, från rättfärdighet: men denna
frukten sjelf der dock icke människa
till himmelriket om icke dertill, kan
mer kärleken, som utöfver rättfärd
Men kärleken till Gud kan icke kan
ma, för en människa blefvet för
Janad. och om med kärleken hos den
försonade (rättfärd) utöfver,
rättfärd: fä kan icke en männi
ska: frukt hand hålla hålla
frukten för Gud, så bättre hålla
och försonade Anden: Men för djäv
ulen, en angsta fiende måste